

Figyeljen a vásárhelyi makói orosházi **„TÓTH”-MALMI LISZTEK** **Figyeljen** a legkifünőbbek!

1 és 2 kilós malmi csomagolásban, fehér szalaggal, piros zöld nyomással **n é v r e!**

Készülődés az ipartestületi választásokra

Nyilatkoznak az iparoscsoporthoz képviselői

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelenlétét a Délmagyarország, hogy a szegedi ipartestület elnöksége február 25-re tűzte ki az évi rendes közgyűlést, előrelátható azonban, hogy határozatképtelenség miatt csak a rákövetkező héten, március 4-én lesz megtartható. Még három hét választ el a közgyűlés napjától, de már minden oldalon megkezdődött a szervezkedés. A közgyűlésen megejtik a tisztújítást, elnököt, alelnököt, társelnököt, ügyészt, számvizsgálókat, az ipartestületi szék vezetőségét és előjárósági tagokat választ a közgyűlés.

Van egy nagy csoport, ellenzéki kisiparosok, akik nyíltan szembehelyezkednek Körmendy Mátyás országgyűlési képviselővel, a mostani ipartestületi elnökkel és Rácz Antall szeretnék az elnöki posztot látni. Mások viszont Müller Antal mellett szállottak síkra. Van olyan kívánság is, hogy politikailag szervezkedjen a szegedi iparosság és így próbálja elősegíteni helyzetének javítását. Az iparosság állásfoglalását élénken megvilágítják azok a nyilatkozatok, amelyeket azok adtak a Délmagyarország munkatársának, akiknek neve az utóbbi időben a leggyakrabban szerepel az iparosmozgalmakban.

Rácz Antal,

az Endrényi Lajos nyomda és hírlapkiadó-vállalat igazgatója a következőket mondotta:

— Nekem az a véleményem, hogy a jelenlegi elnök, aki az egyetlen iparos-országgyűlési képviselő, továbbra is megmaradjon a helyén. Az iparosság szempontjából ez volna a helyes megoldás, mert hiszen Körmendy Mátyás, mint képviselő, jól tud reprezentálni, jó összeköttetésekkel rendelkezik. Kárt csinálna az iparosságnak az, aki Körmendyvel szemben felvenné a harcot. Ilyen körülmények között természetesen nem ambicionálom az ipartestület elnöki tisztségét.

— Ellenben tényként megállapítható az, hogy a szegedi iparosság politikai szempontból semmit sem számít és szerény nézetem szerint itt kellene valamit csinálni. Legfontosabbnak azt találom, hogy az iparosságnak politikai szerepe legyen, mert hiszen 3500 iparoscsalád mintegy 10.000 szavazatot reprezentál és ekkora tömeggel számolni kellene. Az iparosság politikailag el van nyomva a legközelebbi jövőnek szerintem az volna a feladata, hogy ebből az elnyomásból kiemeljék az iparosságot. A belső harcok céltalanságai helyett arra kellene törekedni az iparosságnak, hogy olyan embereket válasszon, akik az erejüket politikailag érvényesíteni tudják. Körmendy Mátyás megmaradhatna a helyén, de legyen olyan vezetőférfia is az iparosságnak, aki garancia arra, hogy politikailag meg tudja szervezni az iparostáborát.

Müller Antal

építész ezeket mondotta:

— Nemrégiben volt már Szegeden szervezés alatt egy független iparospárt és most újból ezt a gondolatot igyekszünk életrehozni. Változtatlanul azon a nézeten vagyok, mint bizonyára velem együtt sokan mások is, hogy létre kell hozni a független szegedi iparospártot. A hangsúly azon legyen, hogy független ez a párt. Ennek a politikai pártnak azután nemcsak az országos politikában, hanem esetleg a várospolitikában is fontos szerepe lehetne. Tisztára iparosérdekeket szolgálna ez az új párt és ha a szükség megkívánja, bizonyos időben kooperálhatna másik politikai párttal. Azt kellene néznie ennek az iparos-

pártnak, hogy ki tud több előnyt biztosítani az iparosság számára.

— Nézetem szerint azok a tényezők, akik ma szerepet visznek az ipartestületben, nem tudnák végrehajtani a reformot, ami az iparosság megszervezésének az alapja. Nem volna épen szükséges ehhez Körmendy Mátyás távoztása, de fontos volna, hogy olyan szituáció biztosítsa az ipartestületben amely biztosíték volna ahhoz, hogy az iparosság politikailag szervezkedhessen. Az ipartestület az elnökével az élen inkább gazdasági kérdések megoldására volna hivatott, maga az iparosság pedig egy erős, de független politikai szervezetbe tömörüljön, így azután elérheti azt, hogy mindenütt számolni fognak vele.

Az ellenzéki kisiparosok egyik vezetőtagja,

Bohata Bálint

szabómester álláspontja a következő:

— Mi csak azon csodálkozunk, hogy Körmendy Mátyás saját maga nem látja be, hogy az elnöki teendők ellátására nagy elfoglaltsága miatt képtelen. Legalább is tízféle tag-ága van a képviselői körön kívül és így természetesen nem maradhat ideje arra, hogy az ipartestület elnöki teendőit is elvégezze. Emellett Körmendy magának tartja fenn az intézkedési jogot és távollétében, ami sűrűn előfordul az elnöki értekezlet sokszor nem tud érdemileg határozni és fontos iratok sokszor hosszú ideig elintézetlenül hevernek. Meggyőződésünk, hogy egész ember kell az ipartestület élére, mert hiszen a szegedi iparosságnak annyi sok a sérelme és baja, hogy az az ember, aki ezerfelé van lefoglalva, a legjobb számdéka mellett sem képes az ügyeket intézni. Az ellenzéki iparosság elvárja, hogy ezt a lehetetlen állapotot Körmendy Mátyás is észre vegye és levonja a következtetéseket. Adja át a helyét olyan egyéneknek, akik százszázalékosan az iparosügyeknek szentelhetik tevékenységüket.

— Olyan embert kívánunk, akit nem az iparoskörök irányítanak. Az a rendelkezés, hogy elveszti szavazati jogát, aki 2 évi tagdíj-hátralékban van, szintén arra mutat, hogy a vezetőség érzi népszerűtlenségét és ezzel is a saját pozícióját akarja erősíteni. Teljességgel méltánytalan, hogy a tagdíjak rendezését 1934 júniusáig számítják, félévvel előre és ezt a következő félévét az ipartestület vezetősége már a hátralékos időbe számítja bele. Ez az eljárás nemcsak méltánytalan, hanem igazságtalan is.

Lakó Antal

a szociáldemokrata kisiparosok álláspontját a következő nyilatkozatával világította meg:

— Mi nem kívánunk mást, mint a kisiparosság érdekeit a legméltóbban képviselni és belenézni abba a gondolkodásba, amely ezidőszakra az ipartestületben folyik. Ambiciónk az, hogy az előjáróságban megfelelő képviselőt kapjunk és nem célunk megszállni az ipartestületet.

1 szobás komfortos,
4 és 5 szobás

modern lakás

nagy udvari
terasszal

kiadó

Rosmann-házban, Kárász u. 8.

Móra Ferenc halála

Az országos részvét

(A Délmagyarország munkatársától.) Egyre nagyobb arányokban bontakozik ki az a mély részvét, amelyet Móra Ferenc halála keltett az egész országban. Az özvegyhez naponta garadával érkeznek a meghatóbbnál-meghatóbb részvételek és táviratok magánosoktól, testületektől és intézményektől. A részvételek közül itt közlünk néhányat:

„Nagyságos Asszonyom! Nagyságodnak, kedves családjának és a magyar irodalomnak pótolhatatlan veszteségét, szerett férjének, ennek a páratlan nemes és jó embernek fájdalmas elhunytát bűba mért baráti szívvel gyászolom. Tisztelem hiva: dr. Csengery János.”

„Nagyságos Asszony! A Budapesti Ügyvédi Kamara nevében fogadja mélyen érzett őszinte részvétünk kifejezését. Az elköltözött nem volt semmiféle kamarának bejegyzett tagja, de egész élete a legszebb példája annak, hogy lehet nem ügyvéd is a szegényeknek, elnyomottaknak, a rászorulóknak védelmezője és oltalmazója. Minden szava, írása és tette az igazságtól átfűtött és hajtott gestió volt. Hozzánk nem csak mint nagy tudóst, mint csodálatos ihlettségű költőt, mint cizellált stílusnak nagymesterét kötötte élete, működése, hanem mint muzeumigazgatót, a multak emlékének és tradícióinak megbecsülése is. Ahogy ő a multban kereste az emlékek között azt az összekötő kapcsot, mely a sívár jelenből a boldogabb jövőbe vezet, úgy keresi az ügyvédség is a nemes mult tradícióin keresztül a jogvédelem és jogfejlesztés útján a szebb jövőbe vezető utat. Ő volt az, aki utmutatásával és a legszeretetteljesebb támogatásával rámutatott az ügyvédmuzeum szükségére és nemes hivatására, mely immár testét öltve mutatja be az elmúlt évszázadok emlékeit. Csak ezért is hálás kell, hogy legyen a magyar ügyvédség az elköltözöttnek. De soha meg nem szűnő hálával gondolt mindezeket felül azokért a gyönyörűséges órákért is Reája, miket írásaival lelkünkben fakasztott. Izzó magyarsága, szerete mindenki iránt, soha meg nem szűnő emléket biztosít számára a magyar ügyvédi rend minden egyes tagjának lelkében. Dr. Papp József elnök, Szeged Ferenc dr. titkár.”

A szabadkai Napló szerkesztőségétől a következő levél érkezett:

„A sir mellett, amelybe a magyar szónak, az írásművészetnek kiválósága, a nagyszerű ember, Móra Ferenc örök pihenőre tért, gondolatban ott áll a Napló szerkesztősége is és mérhetetlen fájdalommal siratja azt a veszteséget, amely mindannyiunkat ért. A mi gyászunk és fájdalomunk végtelen és még is eltörpül az Önök fájdalom mellett. Részvétünket, a szívünket küldjük Önöknek vigaszul abban vigasztalan gyászban, amely az ő szeretett családjára fakadt. Én benne drága barátomat, szíves jóakarómat, küzdelmeim megértőjét és támogatóját vesztettem el és minden érzéssel együtt vagyok Önökkel a gyászban. Fogadja Nagyságos Asszony és tolmácsolja őszinte részvételemet dr. Fenyves Ferenc.”

„Mélyen tisztelt Nagyságos Asszony! Mikor kedves és megható tartalmu levele hozzám jutott, az én nagylelkű jóemberem, minden magyarok tanítómestere már a jó Isten trónusa előtt állott. Odagondolok most ravatalához s a Könyves Könyv gyönyörű verseit lapozgatva Pósa Lajos sirjára írt versével gyászolom Őt. Én olyat nem tudok írni, de annak a szavával mondom: „... szívetem sírodra tenni élő virágul rá merem...” Szépem kérem, méltóztassék megmondani annyszor megénekelt nagyasszonyának, földi életét megarányozó Panka lányának, hogy itt Baján, a megboldogultnak egy érdemetlen jóbarátja és tisztelője igaz szívvel velük gyászol. Mélyen tisztelt köszöntéssel: dr. Torday János cisz, rg igazgató.”

Az „Aranyászörű bárány” zeneszerzője a következő levelet küldte:

„Nagyságos Asszonyom! Fogadják — Nagyságos Asszonyom és családja — legmélyebben ér-